

Het lijkt voorbij

Jezus is gestorven. Zijn lichaam is in een graf gelegd.
Het graf is een plek in de rots. Er ligt een grote steen voor.
Niemand kan er zomaar in of uit. Het is stil geworden.
De mensen die bij Jezus hoorden, zijn verdrietig.
Ze hadden gehoopt dat alles anders zou worden.
Dat Jezus iets nieuws zou brengen.
Maar nu voelt het alsof alles is gestopt. Ze praten met elkaar.
Zacht. Voorzichtig. Sommigen huilen. Sommigen begrijpen het niet.
Ze vragen zich af: Waarom is dit gebeurd?
Wat betekent dit? Ze zijn ook bang.
Bang voor de mensen die Jezus hebben laten doden.
Daarom blijven ze binnen. De deur dicht. Het lijkt voorbij.
Maar er is iets dat ze nog niet weten. Iets dat alles zal veranderen.
God is nog niet klaar.

Vroege ochtend

Het is nog vroeg in de ochtend.
De zon komt net op. Het is stil op straat.
Een paar vrouwen lopen samen naar het graf.
Ze hebben Jezus gevolgd toen Hij nog leefde.
Ze willen voor Hem zorgen. Ook nu Hij gestorven is.
Ze hebben olie en kruiden meegenomen.
Dat was gebruikelijk in die tijd. Ze lopen langzaam.
Ze praten zacht met elkaar. Ze zijn verdrietig.
Ze missen Hem. Onderweg denken ze aan iets anders.
De steen. Die is groot. Veel te zwaar om zelf weg te rollen.
Ze vragen zich af: Wie zal ons helpen?
Toch blijven ze lopen. Ze keren niet om.
Ze willen bij Jezus zijn.

De steen is weg

De vrouwen komen bij het graf.
Maar dan zien ze iets dat ze niet verwachten.

De steen is weg.
Niet een klein stukje verschoven.
Maar helemaal weggerold.
Ze stoppen met lopen.
Ze kijken elkaar aan.
Wat betekent dit? Wie heeft dit gedaan?

Ze worden onrustig.
Hun hart gaat sneller kloppen.
Ze lopen voorzichtig dichterbij.
Ze durven bijna niet te kijken.
Maar ze doen het toch.
Het graf is open. Dit klopt niet.
Zo hadden ze het niet verwacht.

Het graf is leeg

De vrouwen kijken in het graf.
Het is stil daarbinnen.
Ze zien de plek waar Jezus had gelegen.
Maar Hij is er niet.
Alleen de doeken liggen er nog.
Netjes. Dat maakt het nog vreemder.
Als iemand het lichaam had meegenomen,
zou dat anders zijn gegaan.
Ze begrijpen het niet. Waar is Jezus?
Wat is hier gebeurd? Ze voelen verwarring.
En ook een beetje angst. Ze hadden verdriet verwacht.
Maar dit is iets anders.
Dit is onbegrijpelijk.

De engel

Dan gebeurt er iets bijzonders.
Er staat ineens iemand bij hen. Een engel.
Zijn aanwezigheid maakt indruk.
De vrouwen schrikken. Maar hij zegt:
“Wees niet bang.” Dat helpt een beetje.
Dan zegt hij iets dat alles verandert:
“Jezus is hier niet. Hij is opgestaan.”
De vrouwen luisteren. Ze proberen het te begrijpen.
Opgestaan? Dat kan toch niet?
Maar de engel spreekt rustig. Hij zegt dat het zo is.
Hij herinnert hen aan wat Jezus zelf had gezegd.
Dat dit zou gebeuren.
Langzaam begint er iets te veranderen in hun hart.
Niet alleen verwarring. Maar ook hoop.

Verwondering en beweging

De vrouwen blijven nog even staan bij het graf.
Wat ze hebben gezien, klopt niet met wat ze verwachten.
De steen is weg. Het graf is leeg.
En dan die woorden van de engel.
“Hij is opgestaan.” Ze proberen het te begrijpen.
Hun hoofd zegt: dit kan niet.
Maar hun hart begint iets anders te voelen.
Er komt beweging. Niet alleen verwarring.
Maar ook iets van hoop.
Ze kijken nog een keer naar het graf.
Dan besluiten ze terug te gaan.
Ze moeten dit vertellen. Niet later. Nu.
Ze lopen sneller dan eerst. Hun verdriet is er nog.
Maar er komt iets bij. Verwachting.

Het nieuws wordt verteld

De vrouwen komen bij de andere leerlingen.

Ze praten door elkaar heen.

“Het graf is open.” “Hij is er niet.” “Er was een engel.”

De anderen luisteren. Sommigen kijken verbaasd.

Sommigen schudden hun hoofd.

Het klinkt vreemd. Misschien zelfs onmogelijk.

Ze hebben Jezus zien sterven.

Ze weten dat Hij begraven is.

Hoe kan dit dan?

Toch blijven de vrouwen vertellen.

Ze houden het niet voor zichzelf.

Dit is te groot.

Petrus en Johannes

Twee van de leerlingen gaan zelf kijken.
Petrus en Johannes. Ze rennen naar het graf.
Zo snel als ze kunnen.
Johannes komt als eerste aan.
Hij rent harder dan Petrus.
Maar hij durft niet naar binnen
Hij kijkt naar binnen.
Dan komt Petrus. Hij gaat het graf in.
Ze zien de doeken liggen.
Maar Jezus is er niet.
Ze kijken naar elkaar.
Ze begrijpen het nog niet.
Maar ze weten: er is iets gebeurd.

Maria blijft achter

De anderen gaan weer terug.

Maar Maria blijft bij het graf.

Ze kan nog niet weg. Ze huilt. Ze mist Jezus.

Ze denkt dat iemand Hem heeft meegenomen.

Ze buigt voorover en kijkt nog eens in het graf.

Dan draait ze zich om.

Er staat iemand. Maar ze herkent Hem niet.

Ze denkt dat het de tuinman is.

Een tuinman geeft water, snoeit.

Doet de bloemen groeien.

In feite is Jezus onze tuinman. Hij is het licht van ons leven.

Het levende brood. En wie het water drinkt dat Hij geeft.

Zal nooit meer dorst hebben.

Jezus noemt haar naam

De man spreekt haar aan.

Hij zegt één woord:

“Maria.”

Op dat moment verandert alles.

Ze herkent de stem.

Ze kijkt goed.

Het is Jezus. Hij leeft.

Ze kan het bijna niet geloven.

Maar Hij staat daar.

Voor haar.

Niet als herinnering.

Maar echt.

Ga en vertel

Maria staat nog bij Jezus. Ze wil eigenlijk niet weg.
Dit moment is zo bijzonder. Ze heeft Hem weer gezien.
Ze heeft zijn stem gehoord.
Het verdriet dat ze voelde, is veranderd.
Niet helemaal weg. Maar anders. Er is hoop gekomen.
Jezus spreekt met haar. Rustig. Duidelijk.
Hij zegt dat ze niet moet blijven staan.
“Ga naar de anderen.” “Vertel wat je hebt gezien.”
Dat is niet makkelijk. Want wat ze heeft meegemaakt,
is bijna niet uit te leggen. Wie zal haar geloven?
Toch gaat ze. Ze draait zich om.
Ze loopt weg van het graf. Niet meer langzaam zoals eerst.
Maar met een doel. Ze draagt een boodschap.
Niet alleen woorden. Maar hoop.

De deur is dicht

De leerlingen zijn samen in een huis. De deur is dicht.
Goed dicht. Ze zijn bang.
Ze hebben gezien wat er met Jezus is gebeurd.
Ze weten dat mensen tegen Hem waren.
Misschien zijn ze nu zelf ook in gevaar.
Ze praten met elkaar. Over wat de vrouwen hebben verteld.
Over het lege graf. Sommigen geloven het.
Sommigen twijfelen, zoals Thomas. De sfeer is gespannen.
Dan gebeurt er iets onverwachts.
Zonder dat de deur opengaat, staat Jezus ineens in de kamer.
Gewoon... daar. Midden tussen hen.
Hij zegt: "Vrede voor jullie."
Die woorden zijn belangrijk.
Want ze hebben rust nodig.

Hij leeft echt

De leerlingen kijken naar Jezus. Ze schrikken.

Sommigen denken eerst dat het niet echt is.

Dat ze iets zien wat er niet is.

Maar Jezus spreekt met hen. Hij komt dichterbij.

Hij laat zijn handen zien. De plekken waar Hij verwond is.

Hij laat zien dat Hij echt is. Niet een gedachte.

Niet een droom. Maar levend.

Langzaam verandert er iets in de groep.

De angst wordt minder. De verwarring wordt rustiger.

Er komt iets anders voor in de plaats.

Blijdschap. Voorzichtig eerst.

Alsof ze het nog niet helemaal durven te geloven.

Maar het groeit. Jezus leeft.

En dat verandert alles.

Twijfel en vertrouwen

Niet iedereen gelooft het meteen.
Dat is begrijpelijk. Wat hier gebeurt, is groot.
Groter dan wat mensen gewend zijn.
Sommigen willen het eerst zeker weten.
Ze hebben vragen. Kan dit echt?
Is dit wel waar? Jezus neemt daar de tijd voor.
Hij wordt niet boos. Hij wijst niemand af.
Hij komt juist dichterbij. Hij laat zien dat Hij er echt is.
Hij geeft ruimte voor vragen. Dat is belangrijk.
Geloof groeit soms langzaam. Niet in één moment.
Maar stap voor stap. Van twijfel naar vertrouwen.
Jezus weet dat. En Hij blijft.

Hoop voor iedereen

De opstanding van Jezus verandert alles.
Wat dood leek, leeft. Wat donker was, wordt licht.
Wat voorbij leek, krijgt een nieuw begin.
Voor de leerlingen betekent dit hoop.
Niet alleen voor dat moment. Maar voor de toekomst.
Ze begrijpen steeds meer wat Jezus heeft gedaan.
Dat zijn leven niet stopt bij de dood.
Dat God sterker is dan het donker.
Die boodschap is niet alleen voor hen.
Maar voor iedereen. Ook voor mensen nu.
Voor wie zich verdrietig voelt.
Of bang. Of alleen. Er is hoop.
Omdat Jezus leeft.
Het verhaal gaat verder.